

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 7. juni 2019
(OR. en, it, de)

Interinstitutionel sag:
2018/0105(COD)

9313/19
ADD 1 REV 2

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Vedr.:	Udkast til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA (førstebehandling) – Vedtagelse af den lovgivningsmæssige retsakt – Erklæringer

Erklæring fra Italien

Italien tilslutter sig formålet med forslaget til direktiv om anvendelse af finansielle oplysninger til ikke kun forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, men også i forbindelse med andre alvorlige strafbare handlinger.

Selv om den endelige tekst, som imødekommer nogle af vores bemærkninger, i betragtningerne tager hensyn til arten af, opgaverne i og de fastsatte beføjelser i national lovgivning i retsaktens gennemførelsesfaser, gentager Italien sine betænkeligheder ved fastsættelsen af specifikke forpligtelser for medlemsstaterne.

Italien har således under hele forhandlingsforløbet givet udtryk for, at det foretrækker en større grad af fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af direktivets bestemmelser.

Erklæring fra Tyskland

Tyskland støtter principielt målet med udkastet til direktiv, nemlig at forbedre adgangen til oplysninger for såvel finansielle efterretningsenheder (FIU'er) som efterforskningsmyndigheder og retshåndhævende myndigheder, at øge samarbejdet mellem de respektive kompetente myndigheder og samlet set at styrke finansielle efterforskninger. Tyskland har dog betydelige forbehold med hensyn til enkelte bestemmelser i kompromisteksten, særlig med hensyn til definitionen af retshåndhævelsesoplysninger i artikel 2, nr. 6), samt med hensyn til artikel 9 og 10 og betragtning 22, som ikke indgik i det mandat til Rådet for trilogforhandlingerne, der blev vedtaget den 21. november 2018. Den foreliggende kompromistekst har efter Tysklands opfattelse ført til betydelige forringelser i forhold til Rådets mandat og til dels også i forhold til Europa-Kommissionens forslag.

For Tyskland er det af særlig betydning, at det for de enkelte myndigheder ikke er muligt at omgå kravene om dataindsamling. Dette er der imidlertid nu risiko for, da definitionen af "retshåndhævelsesoplysninger" i artikel 2, nr. 6), ii), også omfatter data og oplysninger, som de anmodede myndigheder først vil skulle fremskaffe. I denne forbindelse er det ifølge ordlyden i direktivudkastet dog ladet ude af betragtning, om den anmodende myndighed selv må indhente disse data direkte.

Artikel 9 indeholder en bestemmelse om udveksling af oplysninger i Unionen mellem FIU'er, som ikke er i overensstemmelse med EU-hvidvaskdirektivet (direktiv (EU) 2015/849), særlig artikel 32 og 53 heri. Rådets Juridiske Tjeneste havde allerede i en skriftlig udtalelse om Europa-Kommissionens udkast udtrykt sig kritisk med hensyn til uoverensstemmelsen mellem artikel 9 og EU-hvidvaskdirektivet (udtalelse af 12. oktober 2018, dok. 13100/18). Den bestemmelse i artikel 9, der nu foreligger, fjerner ikke denne uoverensstemmelse. Den fastsætter konkrete krav om, at FIU'er udveksler oplysninger, der ligger uden for deres opgaveområde som defineret i EU-retten, og griber dermed ind i medlemsstaternes frihed til at udforme den respektive nationale FIU i overensstemmelse med deres retssystem. Bestemmelsen fastsætter desuden et konkret krav om udveksling af oplysninger vedrørende terrorisme eller vedrørende organiseret kriminalitet, uden at EU-retten i EU-hvidvaskdirektivet eller det foreliggende direktivudkast definerer disse begreber nærmere, begrundet FIU'ers kompetence til at bekæmpe disse forbrydelser eller afgrænser udvekslingen af oplysninger fra andre instrumenter til politimæssig og retlig udveksling af oplysninger.

Artikel 10 fastsætter udveksling af oplysninger mellem forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder, som de enkelte medlemsstater skal udpege i henhold til artikel 3, stk. 2. Artikel 3, stk. 2, giver i denne forbindelse medlemsstaterne en bred skønsmargin til at vælge disse myndigheder, som i givet fald kan udpeges decentralt på regionalt plan og kan have meget forskellige opgaver, og forpligter medlemsstaterne til at give underretning om myndighederne inden for fire måneder efter udløbet af gennemførelsesfristen. Artikel 10 kræver heroverfor, at medlemsstaterne allerede inden for gennemførelsesfristen sørger for udveksling af oplysninger i Unionen mellem de myndigheder, som medlemsstaterne først skal udpege. Dermed vil medlemsstaterne retligt bindende skulle indføre udveksling af oplysninger på det følsomme område finansielle oplysninger, hvorved de overlader væsentlige beslutninger om (kommende) udøvelse af skøn til andre medlemsstater.

Betragtning 22 afviger gennem den konkrete omtale af oprettelse af en "EU-FIU" som eksempel på en "koordinerings- og støttemekanisme" fra den revisionsopgave, der er omhandlet i artikel 65 i EU-hvidvaskdirektivet, og som endnu ikke er blevet udført.

Endvidere virker de specifikke databeskyttelsesbestemmelser i kompromisteksten ikke logiske i systematisk henseende, for så vidt forordning (EU) 2016/679 også skal kunne anvendes samtidig med direktiv (EU) 2016/680.

De mangler, der er beskrevet ovenfor, gør det betydeligt sværere for medlemsstaterne at garantere en fuldstændig, korrekt og især retssikker gennemførelse af direktivets bestemmelser. Tyskland tager derfor forbehold og kan ikke tilslutte sig den foreliggende kompromistekst til udkast til direktiv.
